

לאה מזרחי ז"ל

חיפה 30.12.46 - פתח תקוה 20.2.01

קודם שמלאו לה 17 שנה החלה לאה את לימודיה לתואר B.Sc. בביולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים. את התואר M.Sc. עשתה במעבדתה של פרופ' נחמה גלבו-גרבר באוניברסיטת בר-אילן. לאחר שסיימה את לימודי המוסמך המשיכה לעבוד במעבדה, היתה שותפה למחקרים ופרסמה ביחד עם פרופ' גלבו-גרבר 27 מאמרים. במהלך העבודה נוצר שיתוף פעולה מחקר בין פרופ' גלבו-גרבר לפרופ' יאיר אחיטוב ובשנת 1985 עברה לאה לעבוד במעבדתו ושם עבדה עד מותה.

מספר פרופ' יאיר אחיטוב:

לאה נטלה חלק פעיל במחקרים שונים, עבדה יד ביד גם עם תלמידים במעבדה, לא רק בביצוע טכני של העבודה אלא גם בהעלאת רעיונות, פתרון בעיות, ופרסום מאמרים (13 במספר). לאה היתה שותפה סמויה לעבודות רבות נוספות. היא השתתפה במחקר, תרמה, יעצה והושיטה יד לכל מחקר שבו גלתה עניין. המוניטין שיצאו לה כמי שמוכנה לסייע, עודדו פניות אליה גם מאוניברסיטאות אחרות.

בשנים האחרונות פנתה בהתלהבות לתחום של חקר הפילוגנזה של קבוצות סרטנים בשיטות מולקולריות. בעיקר חקרה משפחה אחת של בלוטי ים המראה טווח רחב של תכונות מורפולוגיות מגוונות. לאה היתה סקרנית לדעת אם ניתן למצוא ביטוי לרצף זה גם בהרכב המולקולרי. היא השתתפה בפרסום שני מאמרים שעסקו בנושא זה, ועיקר העבודה נעשה בידיה. העבודה האחרונה, שאותה לא זכתה להביא לידי סיום, נגעה גם היא בנושא זה. כאשר נבצר ממנה להגיע לעבודה, דאגה (דרך הטלפון) שהפרטים האחרונים הנוגעים למחקר יבוצעו עד תום.

לאה לא זכתה לסיים עבודה זו וכמוה נשארנו גם אנו חסרים.

אחותי לאה

לאה היתה פעילה ונמרצת. לצד עבודתה החרוצה באוניברסיטה היא פעלה גם בתחום הפוליטי באזור תל-אביב.

גמילות חסדים היתה ממידותיה העיקריות: קראה באוזני עיוור, וכדי להיטיב להבינו ולהקל עליו למדה לקרוא כתב ברייל.

חברתנו לאה

לאה היתה עמנו שנים רבות ובמהלך אותן שנים למדנו להכיר ולהוקיר אותה. למדנו על אהבת האדם שבה ועל יכולת הנתונה המופלאה שלה.

צניעות וענווה התגלו בהליכות חייה. כל חברה לעבודה ידעו את יכולתה ואת כוח תרומתה בנושאים אישיים. היא דאגה להביא לידיעת הכול מידע שיש בו כדי לסייע במחקר ובעבודה. הכל ביצעה עד תום בטבעיות בלי שיצפתה להכרת תודה, ובלי שיצרה תחושת חובה כלפיה.

לאה ואני היינו צירות בוועידה של איגוד הביוכימאים והמיקרוביולוגים. כמה טוב היה לי להיות שותפה, כי היא סייעה בכל והיתה מעורבת בכל. כמוכן, השתתפה בכל הקורסים בנושאי בטיחות שהתקיימו באוניברסיטה. תמיד גילתה התעניינות וראתה חשיבות רבה לקחת חלק בתחומי הבטיחות.

בכאב עזיבתה אנו לא לבד. כואבים עמנו משפחתה והוריה, ייבדלו לחיים ארוכים, שהיו חשובים לה עד מאוד. באהבה ובגאווה נהגה לספר לנו על אחייניה, ממש כאילו היתה אמם.

נהוג להאמין שהאדם בא לעולם חסר כול ועוזב אותו חסר כול. לא כן לאה. היא עזבה עולם זה עשירה מאוד במעשיה הטובים.

רושם מידותיה והליכותיה נותר עמוק בלבנו.

נילי זרחני

בשעותיה הפנויות נהגה ללמד ילדים קרוא וכתוב בעברית ובאנגלית. גם כשמוריהם בבית הספר כבר אמרו נואש לא הרפתה. היא השקיעה בכך סבלנות אין קץ והצלחה במקום שרבים לפניו נכשלו. היא נהגה לתת צדקה לעניים שאותם היתה מבקרת מדי יום. לא מעט האריכה את מסלול הליכתה רק על מנת לחלוף במקום בו ידעה שנוהגים לשבת הקבצנים. היא עסקה באיסוף בגדים מבני משפחתה ומקרובים וחילקה לנזקקים. היא עמדה בקשר רצוף עם מספר אנשים עריריים שהכירה באקראי, והכול מתוך דאגה כנה ואהבת אדם ולא מתוך צפייה לתמורה כלשהיא.

תמיד היתה מוקפת חברות, נכונה להקשיב ויודעת להשיא עצות טובות ולפתור בעיות. אם נתקלה בנושא שלא הכירה או לא ידעה עליו די הצורך כדי להשיב, היתה מחפשת את התשובות בספרייה או באינטרנט, ולא שקטה עד אשר הגיעה לפתרון מניח את הדעת. כך היתה בכל משימה שלקחה על עצמה, או בכל פעם שפנו אליה בבקשת עזרה. מעולם לא השיבה בשלילה, תמיד התנדבה לעזור גם אם הדבר היה כרוך במאמצים, ולא חסה על ממונה או על זמנה הפרטי.

למשפחתה הקרובה היתה עמוד תווך, בעיקר מבחינה רגשית, שכן תמיד היתה מוכנה לשמש אוזן קשבת ולתמוך. תמיד היתה מעורבת בכל תחומי החיים במשפחה ואף מימנה את לימודי אחייניה כאילו היו ילדיה.

ביום סגרירי וסוער במיוחד נלקחה לאה מאתנו. נשמתה עלתה בסערה השמימה, ואנו נשארו מיותמים וכואבים.

אילנה ניר